

پرسش ۱۵۲: گفته شدن زمین به تنهایی در برابر آسمان‌ها.

السؤال / ۱۵۲: في القرآن الكريم تُذكر السماوات بالجمع وتذكر الأرض مفردة! ونعلم إنّ السماوات سبع والأرضيين سبع. ما سر ذلك ولماذا؟

مختار يوسف - البصرة

در قرآن کریم از آسمان‌ها با صیغه‌ی جمع یاد می‌شوند اما زمین به تنهایی! در حالی که ما می‌دانیم که آسمان‌ها هفت تا و زمین نیز هفت تا است. سرّ این موضوع چیست؟

فرستنده: مختار یوسف - بصره

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

الأرضون الست المتبقية هي دون هذه الأرض وأكثر ظلمة وأقل نوراً، فإذا علمت: (إنّ الله لا ينظر إلى عالم الأجسام منذ خلقه) كما قال رسول الله(ص)، فكيف بما هو دونه؟! فإذا كان هناك شيء ليس له اعتبار عندك (الدنيا لا تساوي عند الله جناح بعوضة) وأردت ذكره وكان الإجمال كافياً، لا أعتقد إنك ستنتقل إلى التفصيل.

پاسخ: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين.

زمین‌های دیگر، غیر از این زمین هستند و تاریکی آنها بیشتر و نورشان کمتر است. با توجه به این سخن رسول خدا(ص): «خداوند از زمانی که عالم اجسام را خلق نمود به آن نظر ننموده است» وضعیت آنچه در مرتبه‌ای پایین‌تر از این زمین است، چگونه است؟ و حال آنکه که در آنجا هیچ چیزی که برای شما ارزش و اعتباری دارا باشد، وجود نداشته باشد: «در نظر خداوند دنیا به اندازه‌ی بال پشه‌ای ارزش ندارد». این فقط

یک یادآوری بود و به اختصار، کفایت می‌کند و فکر نمی‌کنم شما به تفصیل بیشتری نیاز داشته باشید.

والقرآن طريق هداية للإنسان ليرتقي إلى الأعلى لا ليتسافل، فالسماوات طريق الارتقاء؛ ولذا يذكرها القرآن بالتفصيل، أما الأرضون طريق التسافل المنهي عن سلوكه فلا يحتاج إلى تفصيله([599]).

السيد أحمد الحسن - وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

قرآن راه هدایت انسان برای ارتقا به عوالم بالایی است نه پایینی؛ پس آسمان‌ها راه ارتقا می‌باشند و از همین رو، قرآن از آن به تفصیل یاد می‌کند؛ اما زمین‌ها راه پسرقتِ نهی شده است و نیازی به تفصیل ندارد([600]).

سید احمد الحسن - وصی و فرستاده‌ی امام مهدی (ع)

[599] - وكذلك نجد أن الله تعالى قد فصل قصص الأنبياء والصالحين أكثر بكثير من قصص الفراعنة والطواغيت، وكذلك فصل في وصف الجنة والنعيم أكثر بكثير من وصف النار والجحيم. (المعلق).

[600] - از همین رو است که می‌بینیم خداوند داستان‌های انبیا و صالحین را با تفصیل بسیار بیشتری از داستان‌های فراعنه و طاغوتیان بیان می‌نماید و به همین صورت تفصیل بهشت و نعيم را بسیار بیشتر از جهنم و جحيم بيان می‌نماید.